

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 139/2022

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **J. B.**, nar. XY, trvale bytem XY, s doručovací adresou datové schránky XY (dále jen „žadatel“), ze dne 18. 8. 2022, v řízení sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „nařízení“) a dále také v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se projednávaná žádost částečně **odmítá** tak, že v kopii poskytovaného rozhodnutí nebudou poskytnuty osobní údaje účastníků řízení a třetích osob.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění:

„Vážení, žádám tímto dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o informaci v rozsahu zaslání rozsudku Nejvyššího soudu ČR pod sp.zn. 29 Cdo 3019/2020.

Žádám o zaslání informace v elektronické podobě na emailovou adresu XY@XY nebo do mé datové schránky.“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správcem uložena právním předpisem, nebo*
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí „*veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby*“.

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů „*jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení*“.

Jelikož projednávaná žádost neobsahovala sdělení, že jejím předmětem je toliko pseudonymizovaná (anonymizovaná) verze daného rozhodnutí, musel se povinný subjekt zabývat nastalou kolizí práva na informace s právem na ochranu soukromí a osobních údajů.

Nejvyšší soud nemá v daném případě od subjektů osobních údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nejsou splněny jiné podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků (stran) řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má za to, že svým rozhodnutím současně nijak výrazně neomezil obsah požadované informace.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem předkládaného rozhodnutí tak, že projednávanou žádost v rozsahu chráněných osobních údajů v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona částečně odmítl a k projednávané žádosti poskytuje pouze pseudonymizovanou kopii rozhodnutí v podobě, v jaké bylo rozhodnutí rovněž zveřejněno na webu www.nsoud.cz.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni, a to do 15 dnů ode dne doručení.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované rozhodnutí poskytuje formou přílohy. Jelikož bylo projednávanou žádostí požadováno poskytnutí „plného“ rozhodnutí (tedy včetně osobních údajů), musel povinný subjekt výrokem rozhodnout o částečném odmítnutí projednávané žádosti (odmítnout žádost v rozsahu osobních údajů). Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona zásadně neposkytuje osobní údaje účastníků řízení a třetích osob zmiňovaných v textech soudních rozhodnutí.

Pro případné budoucí žádosti obdobného typu tak povinný subjekt doporučuje, aby byla přímo v textu uvedena skutečnost, že předmětem žádosti o informace jsou pouze rozhodnutí pseudonymizovaná (anonymizovaná).

Požadované rozhodnutí je od dnešního dne volně dostupné v databázi rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu. Rozhodnutí se zobrazí po zadání spisové značky do webového formuláře na stránkách www.nsoud.cz, případně vizte následující odkaz:

https://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/9665BF6518F3E9B0C12588AE0017E12A?openDocument&Highlight=0,

Povinný subjekt dodává, že daná věc byla u Nejvyššího soudu skončena vypravením spisu ze soudu dne 30. 6. 2022, ke dni 30. 8. 2022 tak bylo předmětné rozhodnutí standardně zveřejněno. V dané souvislosti povinný subjekt sděluje, že veškerá vydaná meritorní rozhodnutí zveřejňuje na svých webových stránkách www.nsoud.cz. Jedná se o zveřejňování pseudonymizovaných kopií rozhodnutí, **obvykle ve lhůtě 60 dnů od data vypravení spisu** („odškrtnutí“ věci) s rozhodnutím z Nejvyššího soudu (zpravidla) k soudu první instance, jež následně seznamuje s výsledkem dovolacího řízení jednotlivé účastníky.

Povinný subjekt dodává, že datum standardního zveřejnění rozhodnutí (stejně jako další informace o „pohybu“ v daném řízení) lze zpravidla zjistit na základě informací z aplikace „Infosoud“, provozované Ministerstvem spravedlnosti – konkrétně na základě v aplikaci zveřejňovaného údaje „Datum vrácení spisu“ u dovolacího řízení (má odpovídat datu „odškrtnutí věci“ v ISNS, pokud se nicméně v aplikaci Infosoud u informací k dovolacímu řízení datum „vyřízení“ a „vrácení“ shoduje, pak se s vysokou pravděpodobností jedná o chybný údaj a je vhodné se orientovat na základě údaje o vrácení spisu na soud prvního stupně, tento údaj je zaznamenán u informací k řízení na prvním stupni), vizte následující odkaz (na základě informací k dovolacímu řízení se lze následně dobrat i k předcházejícím soudním řízením):

<https://infosoud.justice.cz/InfoSoud/public/search.do?typSoudu=ns&cisloSenatu=29&druhVec=cdo&Vec=3019&rocnik=2020&spamQuestion=23&agendaNc=CIVIL&backPage=..%2Fpublic%2Fsearch.jsp>

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni.

V Brně dne 30. 8. 2022

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona